

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

16. července 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 — Zboží označené ochrannou známkou, které je bez souhlasu majitele ochranné známky propuštěno do volného oběhu a do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně — Právo tohoto majitele bránit tomuto propuštění — Pojem „užívání v obchodním styku““

Ve věci C-379/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Gerechtshof Den Haag (Nizozemsko), ze dne 22. července 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 7. srpna 2014, v řízeních

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV

proti

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd,

a

Bacardi & Company Ltd,

Bacardi International Ltd

proti

TOP Logistics BV,

Van Caem International BV,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda senátu, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: nizozemština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za TOP Logistics BV G. van der Walem a M. Tsoutsanisem, advocaten,
- za Van Caem International BV J. S. Hofhuisem, advocaat,
- za Bacardi & Company Ltd a Bacardi International Ltd N. W. Mulderem, R. E. van Schaikem a A. M. E. Voermanem, advocaten,
- za francouzskou vládu D. Colasem a F. Gloaguen, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Rebelo a N. Vitorinem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi F. Wilmanem a F. W. Bulstem, jakož i L. Grønfeldt, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 5 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společnostmi TOP Logistics BV (dále jen „TOP Logistics“) a Van Caem International BV (dále jen „Van Caem“) na jedné straně a společnostmi Bacardi & Company Ltd a Bacardi International Ltd (dále jen společně „Bacardi“) na straně druhé a sporu mezi společností Bacardi na jedné straně a společnostmi TOP Logistics a Van Caem na straně druhé ve věci zboží označeného ochrannou známkou společnosti Bacardi, které bylo bez souhlasu této společnosti dovezeno do Evropského hospodářského prostoru (EHP) a zde propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně.

Právní rámec

Směrnice 89/104

- 3 Článek 5 odst. 1 a 3 směrnice 89/104 stanovil:

„1. Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího majitele výlučná práva. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly:

- a) označení totožné s ochrannou známkou pro zboží nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána;
- b) označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti zboží nebo služeb označovaných ochrannou známkou a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně nebezpečí asociace označení s ochrannou známkou.

[...]

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, může být zakázáno zejména:

[...];

b) nabízet zboží pod tímto označením, uvádět je na trh nebo skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

c) dovážet či vyvážet pod tímto označením zboží;

[...]“

- 4 Směrnice 89/104 byla zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25), jež vstoupila v platnost dne 28. listopadu 2008. Spory v původních řízeních se však s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu řídí i nadále směrnicí 89/104.

Směrnice 92/12/EHS

- 5 Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) stanovil:

„Tato směrnice se na úrovni Společenství vztahuje na následující výrobky [...]:

— [...]

— alkohol a alkoholické nápoje,

— [...]“

- 6 Článek 4 písm. b) a c) směrnice 92/12 stanovil:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

b) *„skladem s daňovým dozorem“* rozumí místo, kde zboží podléhající spotřební dani vyrábí, zpracuje, skladuje, přijímá nebo odesílá oprávněný skladovatel v režimu s podmíněným osvobozením od daně při výkonu svého povolání za podmínek stanovených příslušnými orgány členského státu, kde se sklad s daňovým dozorem nachází;

c) *„režimem s podmíněným osvobozením od daně“* rozumí daňový režim používaný při výrobě, zpracování, skladování a přepravě výrobků podmíněně osvobozených od spotřební daně;

[...]“

- 7 Článek 5 odst. 1 směrnice 92/12 zněl takto:

„Výrobky uvedené v čl. 3 odst. 1 podléhají spotřební dani od okamžiku výroby na území Společenství, jak je vymezuje článek 2, nebo od okamžiku jejich dovozu na toto území.

Za ‚dovoz výrobku podléhajícího spotřební dani‘ se považuje vstup tohoto výrobku na území Společenství [...]

V případě, kdy je výrobek propuštěn do některého celního režimu Společenství při vstupu na území Společenství, se však považuje za okamžik dovozu okamžik, kdy tento výrobek opustil celní režim Společenství.“

8 Článek 6 odst. 1 směrnice 92/12 stanovil:

„Daňová povinnost ke spotřební dani vzniká dnem propuštění výrobků pro domácí spotřebu [...]

Propuštěním výrobků podléhajících spotřební dani pro domácí spotřebu se rozumí:

- a) každé opuštění, včetně neoprávněného, režimu s podmíněným osvobozením od daně;
- b) každá výroba, včetně neoprávněné, těchto výrobků mimo režim s podmíněným osvobozením od daně;
- c) každý dovoz, včetně neoprávněného, těchto výrobků, pokud tyto výrobky nebyly propuštěny do režimu s podmíněným osvobozením od daně.“

9 Článek 11 odst. 2 směrnice 92/12 stanovil:

„Výrobu, zpracování a skladování výrobků podléhajících spotřební dani, nebyla-li dosud zaplacená, je nutno uskutečňovat ve skladu s daňovým dozorem.“

10 S účinkem ode dne 1. dubna 2010 byla směrnice 92/12 zrušena směrnicí Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12). Spory v původních řízeních se však s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu řídí i nadále směrnicí 92/12.

Nařízení (EHS) č. 2913/92

11 Článek 91 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 955/1999 ze dne 13. dubna 1999 (Úř. věst. L 119, s. 1; Zvl. vyd. 02/09, s. 221, dále jen „celní kodex“), stanovil:

„Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu mezi dvěma místy v rámci celního území Společenství

- a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo dovozním clům a dalším poplatkům nebo obchodněpolitickým opatřením;

[...]“

12 Článek 92 téhož kodexu stanovil:

„1. Režim vnějšího tranzitu je ukončen a závazky držitele režimu jsou splněny, když je zboží propuštěné do tohoto režimu s požadovanými doklady předloženo celnímu úřadu určení v souladu s podmínkami stanovenými pro tento režim.

2. Celní orgány vyřídí tranzitní režim, pokud je na základě porovnání údajů, které má k dispozici celní úřad odeslání, s údaji, které má k dispozici celní úřad určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.“

13 Článek 98 odst. 1 celního kodexu stanovil:

„Režim uskladňování v celním skladu umožňuje skladovat v celním skladu

a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž toto zboží podléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením;

[...]“

14 Celní kodex byl zrušen nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Úř. věst. L 145, s. 1). Zboží uvedené v bodě 19 tohoto rozsudku se však s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska skutkového stavu řídí celním kodexem.

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

15 Společnost TOP Logistics, dříve „Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV“ (dále jen „Mevi“), je podnikem působícím v oblasti skladování a překládky zboží. Je držitelkou povolení k provozování celního skladu a skladu s daňovým dozorem.

16 Společnost Van Caem je podnikem působícím v mezinárodním obchodu s výrobky označenými ochrannou známkou.

17 Společnost Bacardi vyrábí a uvádí na trh alkoholické nápoje. Je majitelkou různých ochranných známek pro tyto výrobky.

18 V roce 2006 bylo na žádost společnosti Van Caem několik zásilek zboží vyrobeného společností Bacardi a dovezeného do Nizozemska ze třetího státu uskladněno u společnosti Mevi v přístavu Rotterdam (Nizozemsko).

19 Toto zboží bylo propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla vnějšího tranzitu nebo uskladňování v celním skladu, přičemž takové zboží je zváno „zboží T1“.

20 Některé zásilky uvedeného zboží byly poté propuštěny do volného oběhu a do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. Toto zboží tak opustilo režimy s podmíněným osvobozením od cla upravené v člancích 91, 92 a 98 celního kodexu a bylo umístěno do skladu s daňovým dozorem.

21 Vzhledem k tomu, že Bacardi nedala souhlas k dovozu dotčeného zboží do EHP a zjistila kromě toho, že z láhví, které byly součástí dotčených zásilek, byly odstraněny kódy výrobků, nechala toto zboží zabavit a domáhala se u Rechtbank Rotterdam přijetí několika opatření. Dovolávala se za tímto účelem porušení svých práv k ochranným známkám Beneluxu.

22 Rozsudkem ze dne 19. listopadu 2008 konstatoval Rechtbank Rotterdam (soud v Rotterdamu), že dovozem dotčeného zboží do EHP byla porušena práva k ochranným známkám Beneluxu společností Bacardi a přijal některá z navrhovaných opatření.

23 TOP Logistics podala odvolání k Gerechtshof Den Haag (odvolací soud v Haagu). V rámci tohoto odvolacího řízení bylo povoleno vedlejší účastenství společnosti Van Caem.

- 24 Mezitímním rozsudkem ze dne 30. října 2012 tento soud rozhodl, že v době, kdy mělo dotčené zboží status zboží T1, nebyla porušena práva k ochranným známkám Beneluxu společnosti Bacardi.
- 25 Pokud šlo o otázku, zda byla porušena práva k uvedeným ochranným známkám poté, co bylo dotčené zboží propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, uvedený soud uvedl v mezitímním rozsudku svůj úmysl předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 26 Gerechtshof Den Haag v předkládacím rozhodnutí uvádí, že na rozdíl od zboží T1, bylo za zboží, které se nacházelo ve skladu s daňovým dozorem, zapláceno případné clo. Posledně uvedené zboží bylo proto dovezeno ve smyslu směrnice 92/12 a uvedeno do volného oběhu. Stalo se zbožím Společenství.
- 27 Tato zjištění však nemusí podle Gerechtshof Den Haag vést nutně k závěru, že dotčené zboží bylo dovezeno ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. c) směrnice 89/104.
- 28 Gerechtshof Den Haag má kromě toho pochybnosti ohledně otázky, zda se ve vztahu ke zboží v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně může jednat o „užívání“ „v obchodním styku“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 89/104 a o nebezpečí zásahu do některé z funkcí ochranné známky ve smyslu judikatury Soudního dvora.
- 29 Za těchto podmínek se Gerechtshof Den Haag rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Tyto otázky se týkají zboží, které nemá původ v EHP a jež poté, co bylo dovezeno na území EHP (nikoli majitelem ochranné známky ani s jeho souhlasem), bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu nebo do režimu uskladnění v celním skladu [...] v některém členském státě Evropské unie.

- 1) Je-li za okolností projednávané věci takové zboží poté propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, musí být považováno za dovezené zboží ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. c) směrnice 89/104/EHS, takže se jedná o „užívání (označení) v obchodním styku“, které může majitel ochranné známky podle čl. 5 odst. 1 této směrnice zakázat?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba mít za okolností projednávané věci za to, že pouhá přítomnost takového zboží v některém členském státě (které je propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně v tomto členském státě) nezasahuje nebo nemůže zasahovat do funkcí ochranné známky, takže majitel této ochranné známky, který se v tomto členském státě odvolává na vnitrostátní právní předpisy o ochranných známkách, nemůže bránit přítomnosti tohoto zboží?“

K předběžným otázkám

- 30 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda článek 5 směrnice 89/104 musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky zapsané v jednom nebo několika členských státech může bránit tomu, aby třetí osoba propustila zboží označené touto ochrannou známkou do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně poté, co jej bez souhlasu tohoto majitele dovezla do EHP a propustila do volného oběhu.
- 31 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že je zásadní, aby majitel ochranné známky zapsané v jednom nebo několika členských státech mohl kontrolovat první uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v EHP (viz zejména rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, EU:C:2001:617, bod 33; Makro Zelfbedieningsgroothandel a další, C-324/08, EU:C:2009:633, bod 32, jakož i L'Oréal a další, C-324/09, EU:C:2011:474, bod 60).

- 32 Za tímto účelem přiznává článek 5 směrnice 89/104 majiteli ochranné známky výlučná práva, jež mu umožňují zakázat jakékoli třetí osobě zejména dovážet zboží označené jeho ochrannou známkou, nabízet je, uvádět je na trh nebo je za těmito účely skladovat bez jeho souhlasu (rozsudky Zino Davidoff a Levi Strauss, C-414/99 až C-416/99, EU:C:2001:617, bod 40; Van Doren + Q, C-244/00, EU:C:2003:204, bod 33, jakož i Peak Holding, C-16/03, EU:C:2004:759, bod 34).
- 33 V projednávaném případě bylo zboží, o které se jedná v původních řízeních, vyrobeno ve třetím státě. Bylo dovezeno na celní území Evropské unie bez souhlasu majitele ochranné známky a propuštěno do celního režimu s podmíněným osvobozením od cla. Poté bylo propuštěno do volného oběhu, a tím byl ukončen uvedený celní režim, což vedlo k zaplacení dovozního cla, a to bez souhlasu uvedeného majitele.
- 34 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že na zboží, o které se jedná v původních řízeních, se již nevztahuje režim s podmíněným osvobozením od cla. Judikatura, podle níž nemůže samotné propuštění zboží označeného ochrannou známkou do takového režimu s podmíněným osvobozením od cla, jako je režim vnějšího tranzitu upravený v člancích 91 a 92 celního kodexu nebo režim uskladnění v celním skladu upravený v článku 98 tohoto kodexu, porušovat výlučná práva majitele ochranné známky (viz zejména rozsudek Philips a Nokia, C-446/09 a C-495/09, EU:C:2011:796, body 55 a 56, jakož i citovaná judikatura), se proto nepoužije v takové věci, jako je věc v původních řízeních.
- 35 Vzhledem k tomu, že za zboží, o které se jedná v původních řízeních, bylo vybráno dovozní clo a toto zboží bylo propuštěno do volného oběhu, bylo toto zboží naopak dovezeno ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. c) směrnice 89/104 (v tomto smyslu viz rozsudek Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, body 43 a 44, jakož i usnesení Canon, C-449/09, EU:C:2010:651, bod 18).
- 36 Zboží, o které se jedná v původních řízeních, patří ostatně do jedné z kategorie zboží uvedených v čl. 3 odst. 1 směrnice 92/12, a proto se v souladu s čl. 5 odst. 1 této směrnice stalo rovněž dovezeným zbožím ve smyslu téže směrnice v okamžiku, kdy opustilo celní režim.
- 37 Pochybnosti, které však má předkládající soud ohledně otázky, zda majitel ochranné známky může bránit tomu, aby zboží takto propuštěné do volného oběhu bez jeho souhlasu bylo propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, jsou spojeny zaprvé se skutečností, že podle pravidel uvedených ve směrnici 92/12 není spotřební daň v době, kdy se dotčené zboží nachází ve skladu s daňovým dozorem, odvedena, a proto nemůže být toto zboží propuštěno pro domácí spotřebu.
- 38 Jak však poznamenaly Bacardi a francouzská vláda, ze znění čl. 5 odst. 3 směrnice 89/104, jakož i z judikatury citované v bodě 32 tohoto rozsudku vyplývá, že k tomu, aby majitel ochranné známky mohl vykonávat svá výlučná práva, není nijak povinen čekat, až bude zboží označené jeho ochrannou známkou propuštěno pro domácí spotřebu. Může totiž před tímto propuštěním pro domácí spotřebu bránit některým jednáním, ke kterým dochází bez jeho souhlasu. K takovým jednáním patří zejména dovoz dotčeného zboží a jeho skladování za účelem jeho uvedení na trh.
- 39 Na základě tohoto čl. 5 odst. 3 ve spojení s odstavcem 1 téhož článku je třeba konstatovat, že jednání takového hospodářského subjektu, jako je v tomto případě Van Caem, které spočívá v dovozu zboží do Unie bez souhlasu majitele ochranné známky a propuštění tohoto zboží do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, přičemž je uvedené zboží uskladněno ve skladu s daňovým dozorem až do zaplacení spotřební daně a jeho propuštění pro domácí spotřebu, musí být kvalifikováno jako „[užívání] v obchodním styku [...] označení totožné[ho] s ochrannou známkou pro zboží [...], které j[e] totožné s t[ím], pro [něž] je známka zapsána“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 89/104.

- 40 Je sice pravda, že tím, že uvedený hospodářský subjekt doveze a uskladní zboží opatřené značením, které je totožné s ochrannou známkou jiné osoby pro výrobky totožné s výrobky, pro něž byla tato ochranná známka zapsána, neužívá toto označení v rámci plnění ve vztazích se spotřebiteli. Nemá-li však být čl. 5 odst. 3 směrnice 89/104 zbaven užitečného účinku, nemohou být pojmy „užívání“ a „v obchodním styku“ použité v odstavci 1 téhož článku vykládány v tom smyslu, že se týkají jen bezprostředních vztahů mezi obchodníkem a spotřebitelem.
- 41 Pokud jde o pojem „užívání“, Soudní dvůr již měl příležitost uvést, že se jedná o užívání označení totožného s ochrannou známkou ve smyslu článku 5 směrnice 89/104 tehdy, pokud dotčený hospodářský subjekt užívá toto označení v rámci vlastní obchodní komunikace (rozsudek Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 56).
- 42 Tak tomu je například tehdy, pokud hospodářský subjekt doveze nebo předá skladovateli za účelem uvedení na trh zboží označené ochrannou známkou, kterou nevlastní. Kdyby tomu bylo jinak, nemohly by být dovoz a skladování za účelem uvedení na trh uvedené v čl. 5 odst. 3 směrnice 89/104 a běžně uskutečňované bez přímého kontaktu s potenciálními spotřebiteli kvalifikovány jako „užívání“ ve smyslu uvedeného článku, a nemohly by být tedy zakázány, zatímco unijní zákonodárce je výslovně uvádí jako jednání, jež mohou být zakázána.
- 43 Pokud jde dále o slovní spojení „v obchodním styku“, podle ustálené judikatury platí, že užívání označení totožného s ochrannou známkou se uskutečňuje v obchodním styku, jestliže k němu dochází v kontextu obchodní činnosti, jejímž cílem je dosažení hospodářského prospěchu, a nikoli v soukromé oblasti (rozsudky Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, bod 40; Céline, C-17/06, EU:C:2007:497, bod 17, jakož i Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 50).
- 44 Tak je tomu zjevně tehdy, pokud jako ve věci v původních řízeních nechá hospodářský subjekt, který působí v souběžném obchodu se zbožím označeným ochrannou známkou, dovést nebo uskladnit takové zboží.
- 45 Pokud jde naproti tomu o takového skladovatele, jako je v tomto případě společnost TOP Logistics, je třeba konstatovat, že skutečnost, že tato společnost poskytla službu spočívající v uskladnění zboží označeného ochrannou známkou jiné osoby, nepředstavuje užívání označení totožného s touto ochrannou známkou pro zboží nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je uvedená známka zapsána. V rozsahu, v němž tento poskytovatel umožňuje svému zákazníkovi takové užívání, nemůže být jeho role posuzována z hlediska ustanovení směrnice 89/104, ale musí být případně zkoumána z hlediska jiných právních pravidel (obdobně viz rozsudek Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, body 28 až 35).
- 46 Předkládající soud se zadrhé zabývá nebezpečím zásahu do funkcí ochranné známky, k němuž může dojít jednáním spočívajícím v propuštění zboží označeného ochrannou známkou jiné osoby do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně. V tomto kontextu uvádí judikaturu Soudního dvora, podle níž v situaci uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 89/104 musí být výkon výlučných práv vyplývajících z ochranné známky omezen na případy, v nichž užívání označení třetí osobou zasahuje nebo může zasáhnout do jedné z funkcí ochranné známky bez ohledu na to, zda se jedná o základní funkci označení původu výrobku či služby, na které se vztahuje ochranná známka, nebo některou z jejích dalších funkcí (rozsudky Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159, bod 79, jakož i Interflora a Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, bod 38).
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že základní funkce označení původu umožňuje určit, že výrobek nebo služba označené ochrannou známkou pocházejí od určitého podniku, přičemž tímto podnikem je podnik, pod jehož kontrolou jsou výrobek či služba uváděny na trh (rozsudek Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, bod 20 a citovaná judikatura).

- 48 Jak poznamenaly Bacardi a francouzská vláda, jakékoli jednání třetí osoby, které brání majiteli ochranné známky zapsané v jednom nebo několika členských státech vykonávat své právo uznané judikaturou připomenutou v bodě 32 tohoto rozsudku kontrolovat první uvedení na trh v EHP zboží označeného touto ochrannou známkou, svou povahou zasahuje do uvedené základní funkce ochranné známky. Důsledkem dovozu bez souhlasu majitele dotčené ochranné známky a uskladnění tohoto zboží ve skladu s daňovým dozorem až do jeho propuštění pro domácí spotřebu v Unii je zbavení majitele této ochranné známky možnosti kontrolovat podmínky prvního uvedení na trh v EHP zboží označeného jeho ochrannou známkou. Takové jednání tedy zasahuje do funkce ochranné známky spočívající v určení podniku, od něhož pochází zboží a pod jehož kontrolou je organizováno první uvedení na trh.
- 49 Tato analýza není vyvrácena skutečností, že dovezené zboží, které je propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, může být poté vyvezeno do třetího státu, a nikdy tudíž nebude propuštěno pro domácí spotřebu v členském státě. V tomto ohledu stačí uvést, že jakékoli zboží ve volném oběhu může být vyvezeno. Tato možnost nemůže bránit uplatnění pravidel týkajících se ochranných známek na zboží dovezené do Unie. Článek 5 odst. 3 směrnice 89/104 se kromě toho vztahuje rovněž na samotný vývoz.
- 50 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že článek 5 směrnice 89/104 musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky zapsané v jednom nebo několika členských státech může bránit tomu, aby třetí osoba propustila zboží označené touto ochrannou známkou do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně poté, co jej bez souhlasu tohoto majitele dovezla do EHP a propustila do volného oběhu.

K nákladům řízení

- 51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původních řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporům probíhajícím před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 5 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky zapsané v jednom nebo několika členských státech může bránit tomu, aby třetí osoba propustila zboží označené touto ochrannou známkou do režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně poté, co jej bez souhlasu tohoto majitele dovezla do EHP a propustila do volného oběhu.

Podpisy.